

Лиана - Пак лъжа

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Защо не спираш да ме обиждаш,
защо с лъжите си рисуваш ме сега.
С лъжи лекуваш ранена гордост
ранено его, мъжка суета.

[Припев:]

Пожелавай ми смъртта, кажи че съм една измислица, пак лъжа.
Карай ги да псуват с теб онази дето е нещастница, пропаднала.
Думите тежат, когато казани са от достоен мъж, не от теб,
думите на слаб лъжец са думи чути от изгубени като теб.

Каква била съм, с кой съм спала
какво ли още ще си чуя зад гърба.
По грозно още какво ще кажеш
поспри се мили хванат си в лъжа.

[Припев: x2]

Пожелавай ми смъртта, кажи че съм една измислица, пак лъжа.
Карай ги да псуват с теб онази дето е нещастница, пропаднала.
Думите тежат, когато казани са от достоен мъж, не от теб,
думите на слаб лъжец са думи чути от изгубени като теб.